

Bike speciál

Světa outdooru

Připrav se na
PARÁDNÍ SEZÓNU
V SEDLE!

HIVE PODSIE
TRUE WIRELESS SLUCHÁTKA

X-fit ACTIVE
CHYTRÝ NÁRAMEK

PARTNER
ČESKÉ FOTBALOVÉ
REPREZENTACE

EDITORIÁL

KOLA JSOU NAŠE RADOST

MÁM RADĚJI KOLO NEŽ AUTO

Protože mi přináší radost na cestách, při sportu, výjezdech s dětmi, čtení o něm a příbězích s ním spjatých nebo zkrátka jen tak. Rád na něm jezdím, ale taky se na něj dívám, sahám, roztáčím ho nohama, naslouchám jeho cvrkotu, svistu i vrzání, dokonce si k němu i přičuchnu, když je čerstvě umyté a namazané, ale klidně i zabahněné.

Auto potřebuju (bohužel) k životu (skoro) každý den.

Kolo si můžu užít, jen když chci.

Možná i proto ho mám rád.

Přemýšleli jsme společně o kolo-tématech, která by vás mohla bavit. Tak snad jsme se trefili.

TOMÁŠ NOHEJL, redaktor Bike speciálu

VOLNOST A RADOST

To jsou pocity, které ve mně vyvolává jízda na mém žlutém oceláku, na němž jsem po boku své manželky projel půl světa. Být v pohybu pomocí vlastní síly, vézt si s sebou vše, co potřebuji k životu, a ještě k tomu mít ovladatelné kolo, které mi dovolí projet náročnějšími terény. To je věc, která mi učarovala na bikepackingu. Věřím, že tento Bike speciál bude skvělou inspirací pro tvou nastupující bajkovou sezónu ať už v Česku, na Slovensku, v Evropě nebo jinde ve světě.

JAKUB LARYSZ, šéfredaktor Světa outdooru

Bike speciál

příloha časopisu Svět outdooru 1/2020

VYCHÁZÍ

1× ročně, vydání 2020 vyšlo v březnu 2020 v Praze.

VYDÁVÁ spolek IONUM, IČO 02203022

ADRESA REDAKCE

Redakce Světa outdooru
Masarykovo nábřeží 22
110 00 Praha 1
redakce@svetoutdooru.cz

ŠÉFREDAKTOR Jakub Larysz

REDAKTOR Tomáš Nohejl

JAZYKOVÁ ÚPRAVA Kateřina Matrasová

OBSAH

4 TÉMA: 10 POSTŘEHŮ PRO ZAČÍNÁJÍCÍ CYKLISTY

O tom, co bychom měli všichni vědět

6 ROZHOVOR: JAN ŽDÁNSKÝ

„Bikepacking je o tom užít si jízdu.“

10 MOUNTAIN BAJKEŘI NÁDHERNÉ BRITSKÉ KOLUMBIE

Rozdíly mezi různými druhy bajkerů

12 NA KOLE DIVOKÝM KYRGYZSTÁNEM

Dobrodružství na pomezí Kazachstánu a Číny

16 TIP NA TRIP: DAVOS, HLAVNÍ MĚSTO BIKOVÉHO BLAHOBYTU

Švýcarská nabídka cyklistiky pro každého

20 ROZHOVOR: JAKUB VLČEK POJEDE NEJDELŠÍ ZÁVOD NA SVĚTĚ

„Kdybych chtěl delší závod, musel bych najít větší planetu.“

22 DOMOV ZÁŽITKŮ NA KONCI ALPSKÉHO ÚDOLÍ

Lákadlo do Saalbachu

24 JARNÍ WELLNESS PRO KOLO, ANEB NÁVŠTĚVA SERVISU

Zavez kolo na údržbu, než se jaro zeptá

28 SVATÝ MARTIN MŮŽE BÝT PATRONEM I RAKOUSKÝCH BIKERŮ

Nepřeberné množství cyklistických možností

29 NOVINKY, RECENZE A ZAJÍMAVOSTI V BIKE VYBAVENÍ

Tři strany o vybavení

GRAFICKÁ ÚPRAVA Nina Nováková
INZERCE www.guntao.cz

TISK Triangl Praha

ROZŠÍŘUJE V ČR PNS, a. s.

ROZŠÍŘUJE V SR MAGNET PRESS, SLOVAKIA s. r. o.

MAGAZÍN SVĚT OUTDOORU

Registrace MK ČR E 13451, ISSN 1801-2000

 TÉMA

10 POSTŘEHŮ PRO ZAČÍNÁJÍCÍ NEBO PROBUDIVŠÍ SE CYKLISTY

Když mnohde zima vlastně ani nezačala, všude platí, že se blíží jaro a pro kolo ještě příznivější podmínky. Vzhůru do sedel! Vždyť bike, kroska, ale i silnička či elektrokolo mají ve světě outdooru důležité místo.

1 VÝBĚR KOLA

Pro většinu výletníků v tuzemských terénech je celodpružené horské kolo zbytečným (těžkým!) přepychem, jehož potenciál zdaleka nevyužijí. Podívejte se po hardtailu (to je kolo „jen“ s tlumicí vidlicí), často splní zadání trekové kolo (subtilnější stavba a „hubenější“ kola). A doporučuji se seznámit s gravelem šterkoletem, fortelným kolem silničního charakteru s terénními pláštěmi.

2 JAK NAKUPOVAT

Ve zdejších krajích kupuje za plnou cenu jen bloud. Ideální je vybírat „prošlé“ modely - zlevňuje se už od léta - nebo lehce jetý kvalitnější stroj, než na jaký byste si troufali. Značka často víc odráží jen sympatie. Internetoví prodejci (Canyon a spol.) vám dodají kolo jako stavebnici, ale servismani je doladí jen s brbláním a za příplatek.

Dámské nebo dětské kolo by mělo nabídnout i specifickou geometrii či výbavu (ne pouze zmenšeninu dospělého pánského) a – proč ne – i barvu a design.

3 VELIKOST KOL A MATERIÁL

Devětadvacítky (podle velikosti kol v palcích) jednoznačně vítězí, už dokonce i mezi enduro a sjezdovějšími speciály. I sedmadvacítky (nebo 27,5“) postupně mizí. Šestadvacítky zůstávají pro menší jezdce nebo větší děti.

Kola v cenové úrovni mezi 35 až 50 tisíci Kč mají srovnatelnou kvalitu, ať s rámem hliníkovým nebo karbonovým, liší se častěji vybavením. Při jízdě běžný hobík ani nezaznamená rozdíl. Dražší karbon je lehčí, pružnější, ale taky náchylnější k poškození.

4 ÚDRŽBA A SEŘÍZENÍ

Prvnímú nasednutí by měl předcházet servis. Vězte, že teprve po pár desítkách kilometrů ostrého provozu si vše sedne. Pak je potřeba znovu doutahovat, zkontrolovat, domažat, dohustit... Kolo vám tuto péči vrátí.

5 VÝBAVA A DOPLŇKY

Nabídka je obrovská, vybírejte rozumně a postupně. Ze základních částí se občas mění kola (anebo se dokupuje druhý odlišný pár), pláště (těch můžete mít na výběr podle terénu víc), řídítka (kvůli rozpětí) anebo sedlo (někomu jistě tvary prostě nesednou). Řada obchodníků ochotně půjčí dražší kolo na víkendový test, případně vám poplatek odečte z ceny následného nákupu.

Z doplňků se neobejdete bez helmy, kvalitní pumpy, menší pumpičky a kapesní sady na opravu defektů, multiklíče. Lepší pocit dostanete v cyklistických botách s „kufrý“. Přední i zadní blíkačka je bezpečnostní povinností do tmy. Roli cyklokomputeru už zvládnou chytřejší hodinky či mobily.

6 OBLEČENÍ NA KOLO

Cyklokalhoty, ať krátké či dlouhé, elastické či volné, jsou vybaveny „plínou“ - vložkou příjemněji posed na kole. Zásadně se oblékají „naostro“, jak jsou uzpůsobeny, ať tvarem (pro pány a dámy odlišně), tak materiálem. Běžné prádlo navíc způsobí jen otlaky a oděrky na citlivých partiích.

Cyklistické dresy mívají vpředu zipy, často i celorozepínací. Pak kapsy na zádech pro uložení mobilu, sváči i drobného nářadí nebo dalšího oblečení. V chladu nebo vlhku oblékejte raději více vrstev, které odkládáte. Specialitkou jsou dlouhé návleky na ruce i na nohy, svléknete je rychleji než celé triko nebo kalhoty. Rukavice slouží lepšímu gripu z pocených rukou, ale i při pádu proti odřeninám.

A ještě jedno shazování tady máme: I kluci si holí nohy. Původně jako opatření pro lepší hojení odřenin, pak i příjemnější pracovní prostor pro maséry. Teď už hlavně pro image. Vyšvihaná hladká haksna s kolem tak nějak líp lícuje.

7 TECHNIKA JÍZDY A JISTOTA

Jistotu se vyplatí získat nebo oživit na známé trati za domem. Naskočení, sesednutí, vyhupnutí na obrubník, pak projetí terénních vln ze sedla, vyjetí zatáček, prudší zároháky téměř ve stoje, strmé stoupání v kořenech atd. Vyzkoušejte si pozice, klidně včetně lehkého překocení do trávy, nestyďte se zopakovat jednoduché pasáže. Až budete cítit, že víte, o čem se mluví, podívejte se na webu na poučná videjka. Mistrů jízdy poradí další fígle. Ale k umění Dannyho MacAskilla nebo Fabia Wibmera vede hooóódně dlouhá cesta, minimálně plná modřin.

8 JAK STÁT VE SJEZDU

Zážitkově nejvíc vzrušující součástí jízdy vychutnáte, pokud se dokážete dostat na pocitovou hranu schopností. Abyste se svezli, ale zbytečně necrashovali, platí dvě základní pravidla:

- 1) Nebrzdíte víc, než je nutné, držte řídítka a balanc, kolo (a 29" víc než jeho menší předchůdci) vás převezde dolů samo. Pády způsobuje spíš přehnané zpomalení a ztráta rovnováhy než nezvládnutá rychlost a vyletění z optimální dráhy.
- 2) Na technicky náročnější úseky v trailch se chce postavit v pedálech a natáhnout se zadkem co nejvíc za sedlem (ideálně sníženým – ať už teleskopicky, nebo mechanicky).

9 TRAILY V ČESKU A VE SVĚTĚ

V řadě regionů už bývají značené, mnohdy koncentrované a bike-nadšenci doupravované. Pořád ale najdete dost míst, kde si je můžete objevovat sami. Zásadní rozdíl však spočívá v charakteru trail center v Česku a ve světě, resp. pořádných horách. I doma se dá vypravit za mnoha zajímavými terény (Rychlebské stezky, Nové Město pod Smrkem, Trutnov trails atd.). Ale v drtivé většině si sjetí musíte nejprve odšlapat nahoru. A v národních parcích vás budou nahánět ochránci.

Zato v Alpách - Rakousku, Švýcarsku i jinde přes léto vycházejí bikerům vstříc. Není slabost nechat se vyvézt nahoru a pak si užít cesty po hřebenech nebo sjezdy. Hlavně ve Švýcarsku se dá cestovat přes vrcholy na skoro sjezdových kolech, zkusili jsme to nazvat biketouringem. To je zážitková Liga mistrů.

10 KOLO VS. JINÉ AKTIVITY

Pořád váháte s rozšířením zoomu svých zájmů? Pořízením kola a základní výbavy odlehčíte rozpočtu a přijdete hlavně o čas, neboť hodinka na vyjíždku (skoro) nestačí. V porovnání kupříkladu s neefektivnějším během musíte čas vynásobit cca třikrát.

Běžci se často obávají, že jim záběr do pedálů vezme lehký krok. To je částečně pravda, ale platí pro vytuněné dráhaře, možná kratší silničáře. Pro delší terénáře naopak kolo poslouží k získání síly, rozvine všeobecnou vytrvalost, pošetrí klouby a uleví hlavě. Navíc získáte jinou hladinu prožitků – třeba jen z rychlostního pohledu. 🏍️

TOMÁŠ NOHEJL

Novinář a sportovec, s koly všeho druhu už něco projel (Xterra na Havaji, Alpy, Dolomity...), hodně toho o nich napovídal s důležitými postavami kolosvěta a něco o nich napsal do celorepublikových deníků a časopisů. Jeho další aktuální texty najdete na www.aktivtono.cz.

TALLBOY
120mm Travel | 29 Inch Wheels | Lifetime Warranty

GENRE BENDING FOLK HERO

Kola a rámy Santa Cruz nakupujte u těchto dobrých obchodníků:

Beroun DH CYCLING
Brno SNOWBOARD ZEZULA
Dobřejovice BIKESTRIKE.COM
Hradec Králové BARTA.BIKE
Jablonec nad Nisou BIKESERVIS.EU
Ostrava MIKE BIKE
Pardubice WANTED SPORT
Plzeň CYKLO ATOM
Praha MISFIT.CZ

Distributor pro ČR: SES Sports s.r.o.
tel. 234 602 745, info@nitro.cz

Jan Žďánský BIKEPACKING je o tom užít si jízdu

Je bikepacking pouze synonymem pro cykloturistiku, nebo se za tímto pojmem skrývá něco víc? Proto jsem oslovil Jana „Žďánu“ Žďánského, který s cyklocestováním začal v roce 2013 a bikepackingu se naplno věnuje od roku 2016, kdy projel Ladakh v indickém Himálaji.

Žďáno, pokud se bavíme o cykloturistice a bikepackingu, řekl bych, že jsi ten pravý na slovo vzatý. Dokážou Češi vůbec rozlišovat mezi klasickou cykloturistikou a bikepackingem?

To je právě ono, nerad bych mluvil za veřejnost nebo vynášel nějaké soudy. A vlastně si ani nejsem jistý, jestli je nutné to od sebe rozlišovat. Proto na to půjdu trochu zešíroka a tomu slovíčkaření se z počátku stejně nevyhnu. Já to vnímám tak, že pro většinu lidí je cykloturistika jenom jedna. Je to činnost/zájem. Jednoduše máš na kole sbalené věci na nějaký počet dní a přesouváš se z místa na místo. S tím naprosto souhlasím. To, jakou formou k tomu přistupuješ, se už moc nerozlišuje. To že my rozlišujeme tzv. klasickou cykloturistiku, která zpravidla znamená nosiče a postranní nosičové brašny, a bikepacking, už je trochu osobní pohled na věc. Myslím, že rozdíl mezi tou formou cykloturistiky, tedy tzv. klasickou cykloturistikou a bikepackingem, vnímáme a rozlišujeme víc my bikepackingoví nadšenci než veřejnost.

Pokud se podíváme na technickou stránku klasické cykloturistiky a bikepackingu. Jaké jsou nejpodstatnější rozdíly ve způsobu balení věcí?

Způsob balení je vlastně to, co dělá bikepacking bikepackingem. Tím se rozumí použití beznosičových brašen, které se upínají přímo na řídítka, sedlo, rám atd. Veškerá bagáž se drží v ose kola tak, aby co nejméně promlouvala do jízdních vlastností. Zatímco pro tu tradiční cykloturistiku tak, jak ji vnímáme, jsou synonymem nosiče a na nich zavěšené sady brašen. S tím jde ruku v ruce užitý objem zavazadel. U bikepackingu je člověk tlačěn do minimalismu, zatímco do tradičních brašen se dá naložit výrazně víc.

Znamená to, že pro bikepacking nemusím mít speciální rám s očky na namontování nosičů brašen a můžu použít jakékoliv kolo, podle toho, kam chci vyrazit?

V podstatě ano. Můžeš to navést úplně stejně na BMX jako na závodní silničku nebo mtb. Jsou potřeba jen řídítka, sedlo a rámový trojúhelník. Myslím, že to je jeden z hlavních aspektů stále rostoucí popularity bikepackingu, protože je úplně jedno, jaké kolo máš doma. Stačí přinést pár brašen a vyrazit ven.

Shyak valley v Ladakhu bylo mezi cyklisty povážděno za neprůjezdné. Pro lehké kolo s širokými pláštěmi to ale nebyl problém.

TIP **VÍCE O BIKEPACKINGU,** uchycení a správném balení brašen pro nás Žďána shrnul v článku na webu SvetOutdooru.cz.

Troufnu si říct, že jsi jediný v Česku, který dokáže velice dobře popsat rozdíly jízdních vlastností naloženého touringového a bikepackingového kola. Můžeš se o své zkušenosti podělit? Jak dlouho si jezdil na klasice, než jsi přešel na „temnou stranu“?

Já si určitě netroufám říct, že jsem jediný, protože znám více lidí, kteří se oprostili od klasiky a jezdí na lehkou. Já jsem možná jen víc vidět. Co se týká jízdních vlastností, ty jsou nesrovnatelné. Natěžko jsem podnikl dvě dlouhé cesty v řádech několika měsíců. Když jsem vyrazil na svou první cestu z ČR do Japonska, připomínalo mé kolo spíš autobus a stejně tak se chovalo. Na další cestu přes USA jsem se už snažil trochu šetřit váhu, ale stejně se o jízdních vlastnostech nedá moc mluvit. To kolo zkrátka jakž takž jede a člověk je za to rád. Oproti tomu je bikepacking především o tom užít si samotnou jízdu. Proto se vše balí do osy kola a hmotnost se drží na minimu, právě kvůli zachování jízdních vlastností. Často se mi dříve stávalo, že jsem projížděl nějakou pěknou oblastí a říkal si, jaká by to byla paráda, kdybych tu byl bez bagáže a mohl si to kolo pořádně užít. Při bikepackingu už se mi to nestává, protože i když pořád cestuji, dokážu se při tom na kole skvěle bavit.

Jsou tyto dva druhy cykloturistiky v něčem stejné, nebo jsou naprosto odlišné?

Především jde o to vyrazit ven. Zabalit si věci do brašen a užít si přírodu, živost na cestě a pohyb. V tom jsme všichni stejní a to nás baví.

Proč preferuješ bikepacking?

Popravdě si už vůbec neumím představit, že bych vyrazil na cestu s tradičním setupem dvě postranní brašny vpředu, tři vzadu. Chvilí mi trvalo, než jsem vychytil vybavení tak, aby bylo dostatečně lehké a skladné pro efektivní bikepacking. Ale dnes bych se nebál vyrazit ani na půlroční cestu v bikepackingovém stylu. Díky výrazně nižší hmotnosti i lepší aerodynamice dokážu jezdit dál, rychleji a s menším vypětím sil. Nebo se naopak pouštět do hodně těžkých terénů, které dříve vůbec nepřípadaly v úvahu.

Jakou nejvíce zbytečnou věc jsi s sebou někdy vezl a co je tvůj nejoblíbenější kus výbavy, bez kterého nedáš ani ránu?

Tak to vím naprosto přesně. Tedy do Japonska jsem vezl celou řadu věcí, které jsem použil opravdu výjimečně. Ale na jednu věc jsem za celý ten půlrok nesáhl. Malé skládací umyvadlo. Myslím, že jsem ho tenkrát vezl proto, abych si měl v čem vyprat oblečení, ale vůbec na něj nedošlo. V neporušeném stavu jsem ho přivezl domů. S těmi oblíbenými kusy výbavy je to těžší. Prošla mi rukou obrovská hromada vybavení, než jsem si našel to nejideálnější. Nejzásadnější je pro mě samozřejmě kolo a na mého oceláka Surly prostě nedám dopustit. Z těch menších věcí je to asi tarp Deschutes Plus, který je prostě geniální a tahám ho úplně všude.

Občas zaslechnu, že bikepacking není vhodný na dlouhodobé cestování.

Chápu, že pro mnoho lidí je to nereálná představa, ale je to stejné jako s pěší turistikou. Někomu stačí na měsíční trek 40litrový batoh, jinému je 70 málo. Tento názor na dlouhodobé cestování a la bikepacking, se mi do jisté míry podařilo vyvrátit mou měsíční cestou po indickém

ACEPAC

Saddle harness

Bar harness

GRIPY GE1

GERMAN INNOVATION

Vyvinuto ve světové enduro sérii.

GE1 poskytují maximální komfort a přilnavost díky superměkké směsi.

Optimalizovaný úhel úchopu pro enduro disciplíny, který pomáhá ke správnému držení těla.

Při bikepackingu se můžete pustit i do opravdu náročného terénu pro horská kola. Jako je trasa Trilogy MTB.

Ladaku. Ba co víc, jako bikepacker s lehkým kolem a širokými pneumatikami jsem projel řadu míst, kam se cyklocestovatelé do té doby nedostali. Ono je podle mě jedno, jestli člověk jede na týden nebo na dva měsíce, protože už na ten týden si musí zabalit vše, co potřebuje k životu. Nicméně drtivá většina bikepackerů se orientuje na kratší výlety.

Komunita je výraz, který se občas vnímá pejorativně. Naopak u bikepackingu mi to přijde jako skvělá věc. Co se v ní všechno děje?

Bikepackingová komunita vyrostla raketovým tempem, a proto je hodně aktivní a hlasitá. Za celosvětovou oblibou bikepackingu stojí především krátké rychlé výlety přes noc. Protože lidí, kteří rádi jezdí na kole a rádi kempují, je na světě opravdu hodně. Zároveň jsou takové výlety ideální na setkání s přáteli a poznávání nových míst. To znamená, že se vytvářejí a sdílí zajímavé trasy, pořádají se srazy, vyjíždky atd. Celkově se dá říct, že je bikepackingová komunita velice sdílná a nápomocná. Například když vyrážím do zahraničí, zkouším nejdřív kontaktovat někoho z daného státu nebo oblasti, abych si nechal doporučit trasy, nocležiště, pravidla pohybu apod. A ještě se nestalo, že bych nedostal plno dobrých rad.

Jak je na tom český bikepacking? Jsou to jen nadšení jednotlivci v různých koutech republiky, nebo se tady formuje slušná základna?

Řekl bych, že od obojího trochu. Na jednu stranu na sociálních sítích sleduji stále se zvyšující počet bikepackerů, stejně jako neustálý nárůst čtenářů našeho webu Bikepacking.cz. Zájem o bikepacking v ČR tedy stále roste. Na druhou stranu potkat v lese kolegu s nabaleným kolem je celkem svátek. Účast na podzimním bikepacking meetingu sice také stále roste, ale je to v řádu jednotlivců. Tedy u nás je to asi tak, že ano, základna se stále formuje, ale není moc vidět. Upřímně, jsem za to rád. Bikepacking se do mainstreamu nedostal a už ani nedostane, což je jedině dobře.

Jaká je tvá definice pro bikepacking?

Zkusil bych to definovat tak, že bikepacking je druh cykloturistiky, který se snaží maximálně zachovat zábavnost jízdy na kole. Bikepacking staví samotný zážitek z jízdy do stejné roviny jako zážitek z cestování. Zatímco u tradiční cykloturistiky je spíše cesta cílem, než že by šlo o to pěkně se svézt. 🏔️

JAN ŽĎÁNSKÝ

Redaktor webu bikepacking.cz, bikepacker, packrafter. V roce 2013 se ještě klasicky vydal z Mladé Boleslavi do Japonska, aby viděl východ slunce z hory Fudži. Projel skrz Spojené státy, podnikl extrémní cykloexpedici na zamrzlém jezeře Bajkal. V roce 2016 již bikepackingově projel indický Ladakh a v roce 2019 i s packraftem skotské Highlands. Najdeš ho na Instagramu: @janzdanský

CO SE MŮŽE HODIT DO BRAŠEN

SET SOTO NEW RIVER POT + AMICUS

Kompaktní kuchyně

Praktický set pro ty, co zvažují každý gram. Precizně zpracovaný plynový vaříč Amicus poskytuje díky hořáku s integrovaným závětrím dostatek výkonu i za silného větru. Hrnc New River Pot o objemu 1l je vyroben z tvrzeného anodizovaného hliníku, skoro nic tedy neváží a dobře rozvádí teplo. Bez problémů pojme spolu s vaříčem i standardní 100g kartuši.

Infocena: 1 390 Kč

BATOH DEUTER TRANS ALPINE 30

Na kolo i na túru

Inovovaná verze legendárního dvoukomorového batohu se skvěle odvětraným zadovým systémem Airstripes a celou řadou promyšlených detailů, které oceníte na kole i při pěších túrách. Praktické vnější i vnitřní kapsy umožňují přehledně uložit veškeré vybavení, chytré vychytávky zase například usnadňují připnutí helmy nebo rychlé odložení slunečních brýlí.

Infocena: 3 290 Kč

NAFUKOVACÍ KARIMATKA THERM-A-REST NEOAIR XLITE

Pohodlná matrace

Ultralehká nafukovací karimatka o váze pouhých 340g, která díky vylepšené konstrukci schopné zadržovat ohřátý vzduch uvnitř matrace poskytne dostatek tepelného komfortu i v chladnějších podmínkách. Osazena je novým ventilem WingLock, který umožňuje 3x rychlejší nafouknutí než dříve.

Infocena: 4 990 Kč

ČELOVKA BLACK DIAMOND REVOLT 350

Posvítit si na cestu

Univerzální čelovka o výkonu 350 lumenů osazená Li-Ion akumulátorem, který lze nahradit klasickými AAA bateriemi nebo dobít přímo za provozu, například z powerbanky. Disponuje plynulou regulací intenzity svícení a technologií PowerTap pro rychlou změnu nastavené hodnoty na maximální a zpět. Plní standard IPX4, odolává tedy stříkající vodě. Je kompatibilní s držákem Petzl Bike Adapter, dá se tak uchytit na řídítka.

Infocena: 1 679 Kč

SPACÍ PYTEL MAMMUT PERFORM DOWN BAG -7

Pro dokonalý odpočinek

Lehký třísezónní spacák, který nezabere mnoho místa a dopřeje příjemný spánek i za teplot pod bodem mrazu. Skvěle izolační vlastnosti má na svědomí kvalitní kachní peří, vnitřní konstrukce eliminující tepelné úniky, krycí léga či stahovací límeč s magnetickým zapínáním. O pohodlí se stará tvar dokonale kopírující lidskou postavu, centrální zip umožňující účinnou regulaci teploty a na dotek příjemný nešustivý materiál kapuce.

Infocena: 7 990 Kč

LAHEV MIZU 360 V7 KIT

Napít se bez obav

Stylová lahev na cesty, která perfektně zapadne do držáku na kole. Vyrobená je z kvalitní nerezové oceli, nepřejímá tedy pachy a snadno se udržuje. Dvouplášťová konstrukce dokáže nápoj uchovat dlouho teplý nebo studený. Její součástí je účinný filtr, který zachytí 99,99 % škodlivin, jako jsou bakterie, viry, prvoci, pevné částice, těžké kovy a některé chemikálie.

Infocena: 1 390 Kč

Toto zboží a další vybavení najdeš na www.hudy.cz.

MOUNTAIN BAJKEŘI NÁDHERNÉ BRITSKÉ KOLUMBIE

Britská Kolumbie, to je ráj na zemi všech bajkerů. Objevíte ji povětšinou při sledování těch nejlepších bajkových videí. Píďte se po tom, kde se dají takové traily jezdit. A ejhle, ocitnete se v Kanadě, většinou rovnou právě v Britské Kolumbii. Té nejkrásnější kanadské části vůbec. Pravěké deštné lesy, oceán, horská jezera, medvědi, zasněžené vrcholy hor na dohled a proslulé skalní stěny.

Ne nadarmo najdete na poznávacích značkách aut této provincie „Beautiful British Columbia“. S rozlohou 944 735 km² je tato provincie mnohem větší než Francie, Kalifornie nebo celý Nový Zéland. Proto také bajkovacích oblastí zde najdete nemálo - Nelson, Revelstoke, North Shore, Squamish, Whistler, Pemberton či téměř celá východní část Vancouver Islandu. Každá oblast je svým charakterem jiná. Stejně jako lidé, které v Britské Kolumbii na kolech potkáte.

Myslím, že pomocí poznání lidí jde velmi dobře poznat místo. Během pár set dní, které jsem měla tu možnost v Kanadě strávit, jsem si osobně vytvořila tyto hlavní tři „kategorie“ bajkerů: luftáči / dovolenkáři, místňáci a campeři.

LUFŤÁK ČI DOVOLENKÁŘ

Tyto máte největší šanci potkat o víkendu nebo v hlavní letní sezóně na těch nejprofláklejších a většinou jednodušších (v místním měřítku zelených) trailích. Poznáte je už na parkovišti – přijede po cestě od Vancouveru a jeho auto bude nablýskané SUV, nový truck nebo to bude auto s logem půjčovny. V mobilu nebo v nitru duše bude mít check list trailů, které zná z videí. Při startu si poctivě zapne hodinky a na trať vyrazí s tím, že dneska je za cíl

odškrtnout si Half Nelson. A pozor, dovolenkář nevyjede bez go-pro kamery na hrudi.

MÍSTŇÁCI

Mnohem zajímavější kategorií pro mě byli místňáci. Jsou to lidé, kteří se narodili nebo se natrvalo přestěhovali přímo do výše jmenovaných bajkovacích oblastí a jsou součástí ohromných místních bajkovacích komunit.

Poznat takovou komunitu jsme měli možnost například ve Squamish. Holky a kluci tady mají lásku k horským kolům vybudovanou už od dětství. Nejen divu. Nejde zapomenout třeba na „školkou“ dvou desítek rozjařených malých holek na horských kolech, které jsme potkali u jezera v oblasti Diamond Head. Svého trenéra se snažily dohnat k šilinství tím, že odhodily na trailu kola do lesa a za pískotu o velmi vysoké frekvenci naskákaly v plné polní oblečené do jezera. Na první dobrou šlo vidět, jak ten život milují. Věřte nebo ne, bylo jasné, že tenhle život baví i toho mladého kluka, který jim dělal trenéra jízdy. Odpovídajíc na neustále „Why“ a „How“, vylévajíc vodu asi z desátého páru tenisek mini velikosti a bez přerušení přepočítávajíc přílby čouhající z vody, z něj zářila pohoda.

V rámci bajkerské komunity se můžete také setkat s „ladies only“ vyjíždkami. Holky různého věku se při nich hecují mezi sebou a jsou pouze v této dívčí skvadře naprosto komfortní i na těžších věcech. Potkáte i skupiny maminek s dospělými dcerami. Tady je bajkování prostě pro všechny.

Nutno také zmínit, že ve Squamish v rámci místní komunity fungují také pravidelné skupinové vyjíždky, které bývají zakončené zahradními pizza party s pivem a tombolou (ano, tombolou) za 2 \$. Vybrané peníze míří na budování trailů – stejně jako tam ve svém volném čase míří většina bajkerů účastnících se vyjížděk.

V pracovní době mnoho z nich míří do pinkbike.com. Tato nejproslulejší stránka pro bajkery na světě má své velitelství, tzv. headquarters, přímo ve Squamish. V městečku o 20 000 obyvatelích. Evidentně ale vědí proč. Každému místnímu bajkerovi je jedno, co z toho, co ve Squamish a jeho okolí můžete najít, jezdíte – flow traily, drncavé sjezdové traily, technicky náročné sjezdy po skalách a kořenech, široké vymetené výletové traily pro začátečníky nebo rodinky či lítáte velké skoky a dropy, při kterých krev tuhne v žilách (nejen jezdcům). O tom, co jezdíte, to mezi místňáky není. Je to o komunitě a životním postoji.

A CAMPĚŘÍ?

Ti jsou někde na pomezí. Jejich poznávací znamení je často postel v autě – dodávce – v tzv. camperu, jehož ročník výroby je často nižšího čísla než ročník narození samotných jezdců. Jsou to bajkeři, kteří se rozhodli alespoň na nějakou dobu poddat se své vášni. Často jsou to lidé z celého světa, ale nejsou to typičtí dovolenkáři. Poznávají víc, pomaleji a reálněji. Usídlí se na nějaký ten týden v kempu nebo u řeky. Nebo třeba i na záchytném parkovišti ve Whistleru, které je od nástupní stanice lanovky Blackcomb bikeparku, co by kamenem dohodil. A jejich dny pak vypadají různě. Z whistlerského záchytného parkáče vyrážejí do údolí, které je po obou stranách obsypané desítkami trailů všech obtížností. Nebo do bikeparku, snad nejproslulejšího bikeparku světa. Je dobré tam nikdy nepodcenit první jízdu a začít něčím lehčím na rozjezd. Výborné jsou flow traily B-line nebo například Crank it up.

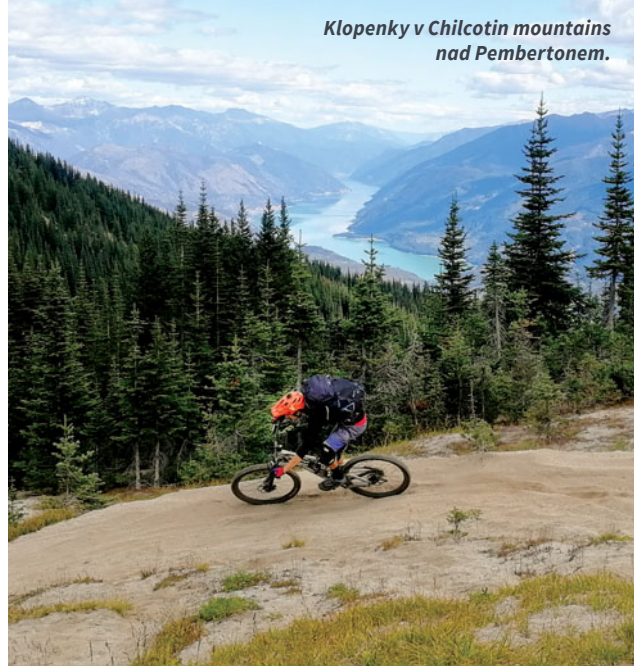
Pro některé pak přichází chvíle přesunout se na proslulou A-line. Ta nabízí velké lavice a vyžehlené klopenky. Chvilke pro přesun je to vlastně pro všechny - když to s kolem už trochu umíte, můžete si na A-line pěkně zalítat. Pokud si ještě nejste úplně jistí v kramflecích, všechno jen přejedete a podíváte se, na co se může těšit, až se zlepšíte. Vše se dá přejet, věřte mi, i vy děvčata, nečeká tam žádná past.

Pro dokreslení atmosféry jen poznamenám, že každou jízdu lanovkou nahoru pozorujeme přípravu trati na letošní Red Bull Joyride. Ve Whistleru se jezdí každý rok jako vyvrcholení celé série. Whistler prostě je a bude bajkovacím pupkem světa. V podvečer campery najdete u místních jezer či řek. Koupačka, grilovačka a plány na další den. Jen na ten další. To je svět campera.

Co vám budu povídat - není jednoduché se dostat mezi místní komunitu a stejně tak ne každý má nátturu na to, aby se stal camperem. Mnohým zbuďe přijmout za svou kategorii dovolenkářů a luftáků. To je fakt. Ale není to ostuda. Ostuda je nazývat se bajkerem a nikdy si nezabjokvat v Kanadě. Klidně o dovoleně a klidně už o té letošní!

P.S.: Avšak - ve vašem ideálním světě - či kolo byste jezdili? 🏍️

TEXT A FOTO VENDULA ŘEHOVÁ

Letící Víta Kábrt ve whistlerském bikeparku Blackcomb.

MTB KANADA - KE KOŘENŮM TRAILOVÉHO BAJKOVÁNÍ

Jestli je bajkování v Kanadě lepší než to naše evropské, to těžko někdo rozhodne. Slibíme vám však, že bude naprosto jiné. Pravěký deštný les západního pobřeží Britské Kolumbie a traily divočinou se kaž-

děmu bez skrupulí dostanou pod kůži. Tento i další bajkové zážitky najdeš zde: www.kudrna.cz/MTB

Na kole divokým KYRGYZSTÁNEM

Krom vysokohorských turistů, trekařů a vodáků se Kyrgyzstán dostal také do hledáčku cyklistů. Zdejší odlehle offroadové cesty v příjemné nadmořské výšce kolem tří tisíc metrů dovolí bez větších rizik spojených s obávanou výškovou nemocí dostat se s kolem až do bezprostřední blízkosti zaledněných velikánů typu sedmitisícovky Chan Tengri.

Celá země se během posledního desetiletí propracovala z opomíjené chudé postsovětské republiky na přední turistickou destinaci ve střední Asii. Každoročně roste příliv návštěvníků, v roce 2017 jich Kyrgyzstán navštívilo přes 3,2 milionu. Pověštinou hledají dobrodružství v čisté panenské přírodě, mimo hlavní světové trasy.

Horské systémy Tan-šan a Pamír, jež do země zasahují, zvedají průměrnou nadmořskou výšku tohoto státu na těžko uvěřitelných 2 750 metrů. V útrobách hor najdeme unikátní jezera, ledovce, vodopády, hluboké kaňony a divoké, přehradami dosud nespoutané řeky. Člověk se sem může vypravit jen tak, pokud má dostatečné zkušenosti a vybavení, nebo se svěřit do péče jedné z mnoha outdoorových agentur. Turistika tu není tolik svázaná předpisy jako například na Novém Zélandu nebo v USA. Přitažlivost Kyrgyzstánu navíc umocňuje stabilní politická situace, demokracie zde existuje od roku 1991, příznivé ceny a zejména přívětiví obyvatelé, kteří vás vždy rádi pohostí domácím sýrem nebo kumysem.

SPRCHA NA BŘEHU JEZERA ISSYK-KUL

Cesta z hlavního města Biškeku do podhorského Karakolu na břehu jezera Issyk-kul měří 400 km a ujet se dá za několik hodin. Přeplněné maršrutky se kymácí po rozbité asfaltko-betonce, jež ještě pamatuje sovětské časy. Nikdy nezamrzající vodní masa, jejíž jméno v překladu znamená Teplé jezero, leží v nadmořské výšce 1 606 m, má tvar oka a se svojí rozlohou 6 236 km² představuje druhé největší alpské jezero na světě.

Městečko Karakol, přesněji zaprášená vesnice s jednou hlavní třídou, obchodním domem TSUM a několika „sovětskými“ paneláky, je střediskovou metropolí regionu. Zde musí alespoň jednu noc strávit všichni turisté, kteří se vydávají prozkoumat pohoří Tan-šan, jehož vyvrášení stojí i za vznikem jezera Issyk-kul.

S našimi cyklisty jsme tu jako doma. Máme zde oblíbený hotýlek Neofit, kam od roku 2014 pravidelně jezdíme. Majitelka Ljudmila už nás dobře zná. Ví, že více než teplou koupel pro sebe potřebujeme sprchu pro naše dvoukolé oře, když je celé zabahněné přivážíme z hor zpět do civilizace.

AKLIMATIZACE U SEDMI BÝKŮ

Cílem naší každoroční výpravy je podniknout sedmidenní okruh na samém pomezí kazašsko-kyrgyzsko-čínské hranice, dosáhnout začátku majestátního údolí řeky Sarydžaz, jež se otevírá od přítoku Ašutor těsně pod ledovcem Semjonova, a přes sedlo Čonašu (3 822 m) se vrátit zpět do Karakolu.

Řeka Karakol se někdy ze svého koryta rozlije na přilehlou cestu a zpětřím tak výjezd do našeho základního tábora ve výšce 2500 m.

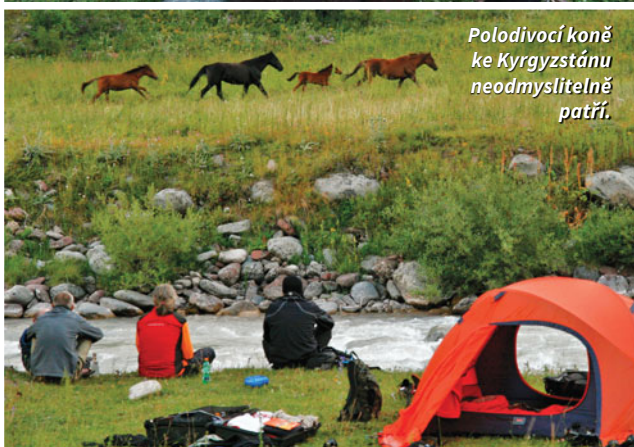
Monumentální údolí řeky Sarydžaz se zaledněným pohořím Ťan-šan v pozadí.

Místní kuchaři nám každý den připravují teplou večeři z místních surovin. Třeba plov s ovčím masem.

Polodivocí koně ke Kyrgyzstánu neodmyslitelně patří.

Abychom tuto expedici zvládli, je nutné se řádně aklimatizovat. Podnikáme proto nejdříve jednodenní cyklistický výlet do doliny Džety Ůguz. Toto údolí, jehož název bychom mohli přeložit jako Sedm býků, představuje červené pískovcové skály, jež jsou bránou do malebné doliny vyšperkované mohutným vodopádem. Na noc se vracíme zpět do Karakolu, abychom tu přespali ve výšce 1 650 m.

Tato první vyjížďka je důležitá nejen kvůli aklimatizaci na nadmořskou výšku, ale také kvůli otestování bezchybné funkčnosti našich kol po dlouhé cestě z Čech. V případě nějaké poruchy lze v Karakolu sehnat minimálně dobrou dílnu a mechanika, leccos se dá opravit či zachránit, což později v horách již nebude možné. Kdysi jsem na tržišti v oddělení zemědělských nástrojů sehnala pěkný představec Merida, který zachránil kamarádovi zlomenou plošinku držící říditka v představci.

KLID A POHODA V DOLINĚ KARAKOL

Další den vyrážíme již na dvě noci do doliny Karakol. Batohy a kempovací vybavení nám veze UAZ, a to včetně naší místní kuchařky. Na kole nás čeká sice pouhých 25 km, ale plíce stále nejsou zvyklé na nedostatek kyslíku, a tak každé šlápnutí do pedálů dost bolí.

Terénní cesta se vlní podél řeky Karakol, kterou musíme několikrát překonat po vratkých mostech a v poslední části ji musíme i přebrodit. Místy se řeka vylila z koryta a volně si teče po oblázkové cestě, a tak jedeme vodou. Tam, kde se cesta od řeky odkloní, terén najednou měkne, půda je rozdupaná od koňských a kravských kopyt a někde chtě nechtě musíme ze sedla dolů

a hlubokými rygoly si cestu prošlapat zanořeni do bahna. Brodění řeky, i když super ledové, se pak jeví vítaným zpestřením, neboť si alespoň umyjeme jak boty, tak kola.

V dolině Karakol panuje neskutečný klid a pohoda. Někdy tu jsme úplně sami spolu s několika místními pastevcí, kteří vítají jakoukoliv společnost. Jindy se setkáváme s horolezci nebo trekaři zdolávajícími přechod pohoří Terskej Alatau.

Velký kuchyňský a jídelní stan jsou stabilní součástí zdejšího letního tábořiště. Také zde stojí jurta pro místní a baňa – obyčejná maringotka přestavěná na ruskou saunu. Pitnou vodu vyvádí hadice z potoka do malého rybníčku. A jinak zde nenajdete zhora nic, pouze vysoké jehličnany, volně pobíhající polodivoké koně a oblohu posetou miliony hvězd. Jdeme spát brzy, protože zítra nás čeká náročný výstup k vysokohorskému jezeru Ala-köl a do téměř čtyřtisícového průsmyku nad ním.

ŠUP DO BANI Z LEDOVÉ VODY JEZERA ALA-KÖL

Podniknout tento výšlap je zásadní pro úspěšné zdolání plánovaného okruhu. Pracujeme pořád na vylepšení aklimatizace a výstup z našeho kempu ve výšce 2 500 m ke zmiňnému jezeru do 3 520 m, dále až do průsmyku 3 870 m a následný sestup zpět nám v tom mají pomoci.

Cesta vyhlíží nádherně, nejdříve prochází pastvinami, potom po hraně vodopádu a přes kamennou morénu se přehoupne k samotnému jezeru. Ve skupině se vždy najde pár otužilců, kteří si ověří na vlastní kůži pekelně studenou teplotu vody.

Při dobrém počasí i výkonnosti je možné dosáhnout i vyhlídky nad jezerem, odkud se otevírá překrásný výhled na pětitisícový hřeben pohoří Terskej Alatau. Cesta zpět bývá obvykle pro

Za pěkného počasí je ze sedla Turuk (3 481 m) majestátní výhled na zaledněný Ťan-šan.

většinou účastníků obtížnější než samotný výstup a často se do kempu vracíme za tmy. Večer je pak ten pravý pro vyzkoušení roztopené bani! Na unavené svaly neznám nic lepšího.

NA TROJMEZÍ JEN S BUMAŽKOU

Přivyklí nadmořské výšce se potom bez obav můžeme vypravit na sedmidenní východní cyklistickou výpravu. Karakol opouštíme po hlavní silnici vedoucí na východ, ze které však brzy sjedeme ve vesnici Novovoznesenovka.

Čím více se blížíme ke kazachstánské hranici, tím ubývá vesniček a přibývá opuštěných pastvin. V Karkaře se musíme legitimovat u vojenské policie a ukázat speciální povolení, které je nutné vyřídit už před cestou. Vstupujeme totiž do pohraniční zóny kyrgyzsko-kazašsko-čínského pomezí a sem smí vstoupit pouze prověřený turista. Teprve po oražítkování propustků a s obvyklým přáním „šťastlivo puti“ definitivně opouštíme civilizaci.

Kempujeme na břehu říčky Karkara, kde se dá ještě sehnat pár klaciků na rozdělení ohně z okolních lesů. Sto kilometrů v nohách je cítit, a tak se všichni do svých péřových spacáků zavrtávají docela brzy.

TŘI DNY V HORÁCH, MEZI KOŇMI A JAKY

Následující dny již projíždíme příjemně zvlněnou krajinou bez lesů. Za říčkou Karkarou svítí žlutomodré patníky označující kazašskou hranici. Potkáváme pouze pár pastevců, kteří se na léto stěhují do hor. Postaví si zde svoje jurty, i když v modernější verzi přešli od jurt k maringotkám, a s celou rodinou tu pasou jaky a koně, neodmyslitelnou součást zdejších hor.

Se zájmem pozorujeme malé děti, které sotva umí chodit a už sedí na hřbetech koní, bez sedel se prohánějí rychlostí blesku, pokřikují na nás a mávají. Když se hodně ochladí, necháme se zlákat jedním z mnoha pozvání na horký čaj a kus chleba s jácím máslem.

Moc se nezdržujeme, protože všichni chceme dosáhnout sedla Turuk (3 481 m) nejspíše do brzkého odpoledne. Odsud se totiž otevírá panoramatický výhled na celý hřeben centrálního Ťan-šanu s dominantní sedmitisícovkou Chan Tengri (7 010 m).

Údolí řeky Sarydžaz, které se zčistajasna před vámi otevře, jako by svou krásou vypadlo z nástěnného kalendáře „Nejlepší výhledy světa“. Toto místo našťastí zatím objevilo pouze pár desítek lidí a většina z nich sem přijela právě na kole.

Sjezdy ze sedla dolů do údolí, kempování po tři noci na břehu ohromné ledovcové řeky ve výšce nad tři tisíce metrů, terénní jízda proti proudu řeky až k samé patě ledovce Semjonova, brodění ledových přítoků, výtečný boršč od naší kuchařky Larisy, chladné

Kyrgyzské děti se naučí dříve jezdit na koni než chodit.

večery a překvapivý poprašek sněhu po ránu (ano i uprostřed léta zde může sněžit), to vše nám přináší nezapomenutelné zážitky a zejména tolik vytoužený duševní odpočinek.

JEN POČKEJ... NA PLÁŽ V MICHAILOVCE

Závěrečný náročný stoupák přes průsmyk Čonašu (3 822 m) už většina bere jako příjemnou a nutnou daň za těch několik výjimečných dní strávených na druhé straně hor. Nikomu se odtud nechce odjíždět, ale přesto se někde uvnitř těšíme na teplou sprchu, studené točené pivo a grilovaný šašlik v jednom z populárních stánků v Karakolu.

Ale co by to bylo za letní dovolenou bez pořádné koupačky? Koupele v ledovcových řekách nahoře v horách jsme si moc neužili, byla to jen nutnost každý večer omýt zpcené tělo před tím, než si zaleze do teploučkého spacáku. U jezera Issyk-kul v zálivu Michailovka však existuje pravá plážička, která jako by vypadla z učebnic ruštiny...pruhovaná lehátka, pestrobarevné slunečníky, nafukovací míče, chlazené melouny a labutí šlapadla...to všechno tu najdete. A také výtečnou grilovanou rybu!

Díky Ťan-šane, že jsi nás nechal nahlédnout do svých útrob a dopřál nám zážitky, na které budeme vzpomínat celý život. 🌄

TEXT KATEŘINA LHOTOVÁ, FOTO CK ADVENTURA

KYRGYZSTÁN

Je bývalá republika Svazu sovětských socialistických republik, od roku 1991 samostatná. Leží ve střední Asii, v pohoří Ťan-šan a Pamíru, více než 94 % území ve výšce nad tisíc metrů, 40 % nad 3 000 metrů.

ROZLOHA:	198 500 km ²
POČET OBYVATEL:	6,2 milionu (v roce 2017)
HLAVNÍ MĚSTO:	Biškek
NEJVYŠŠÍ HORA:	Džengiš Čokusu (7 439 m)
NÁBOŽENSTVÍ:	75 % muslimové, 20 % pravoslavní

MAPKA V MOBILU

DOVOLENÁ NA KOLE

ADVENTURA
cestovní kancelář

Zažít život

Vezměte svoje kolo na dovolenou

- odpočinek a relaxace
- historie, kultura a příroda
- sport a dobrodružství

30.
sezona

S ADVENTUROU

Organizační záležitosti nechte na nás, vy si jen užívejte skvělé cyklo dovolené.

www.adventura.cz

DAVOS, HLAVNÍ MĚSTO BIKOVÉHO BLAHOBYTU

Švýcarský Davos má milionářskou aureolu. Město samotné vás na první pohled překvapí až nudnou atmosférou, jenže stačí pár kroků (anebo šlápnutí do pedálů) a pohltní vás úchvatná horská příroda okolo. Dole jste už v nadmořské výšce 1 500 metrů a celý region Davos Klosters v kantonu Graubünden tvoří famózní outdoorové hřiště.

Zvláště u cyklistických a speciálně bikových, atrakcích se rozplývají všichni, kdo je už poznali, stejně jako ti, kteří o nich teprve slyší. Davos leží ve výšce 1 560 m, léčila se tady tuberkulóza, rozjelo se mnoho zimních sportů a každoročně se tu koná Světové ekonomické fórum. Žije zde trvale okolo 11 000 lidí a je to nejvýše položené město Evropy a (nejspíš) také hlavní město outdoorových sportů.

VĚHLASNÁ BIKE EPOPEJ

Alps Epic Trail Davos, téměř 40 km dlouhá bike epopej vedoucí z Jakobshornu do Filisuru ze čtyř pětín po singletrailech patří k těm nejlákavějším. Spouštíte se zpod sněhových plat mezi skalkami, šplháte lesem, traverzujete i kamenným lomem, panoramata se střídají jako v 3D kině.

Ze startu lanovkou, do cíle vláčkem, oboje s další porcí vyhlídkového občerství. A ještě se sladkou zastávkou u polské madony. Jako jedinému ve Švýcarsku posvětil název Epic Trail úřad, resp. International Mountain Bicycling Association IMBA. Mimo jiné, i proto, že více než 80 % vede opravdu po singletrailech.

Ale pozor, je to celodenní náročná štreka i pro zkušeného a vcelku trénovaného ridera. Můžete si ji rozpůlit na dvě, anebo na několika místech zkrátit dle chuti a sil. Zpět do Davosu míří z hřebenů a kopců víc cest a přinejhorším se dá z údolí dojet pár kilometrů vlakem.

Slunce září, mocně nasávám frýšný ranní vzduch. Chřípí se mi chvěje jak závodní kobyle v očekávání Liverpoolu. Ještě kiláček po silnici k nádraží Davos Platz, za podchodem leží dolní stanice kabinky na Jakobshorn (2 590 m). Jasně, geroj by si to vyšlápl sám, ale nač ztrácet čas a síly už tady? Výškových 1 200 metrů by za patnáct minut nedal ani Nino Schurter.

Užívám první rozhledy. Úvodní část sjezdu po široké šotolinové cestě se brzy láme do trailu mezi kosodřevinou. Na jeho úvodu stojí cedule, která praví, že pěšák a biker jsou tu rovnocenné druhy. „Guten tag, bitte,“ halasí na mě důchodci s holemi a svižně uskakují cesty. „Danke schöööön,“ vracím jim uctivě a vyhýbám se, co to jde, až křísnu kotníkem o kámen. Krev spláchnu v prameni, z něhož dám pár hltů živé vody, a mydlím to dál.

Sörtig Dörfli je pár horských stavení a jeden hostinec v druhém údolí Sertig (1 860 m). Odtud se červená stezka opět lehce nakloní vzhůru. Až na vrchol Äbirügg (2 107 m) je to poctivá ruchárna úzkou stezičkou mezi kořeny a kamením. Často jde druhá noha na zem, udržet se v sedle vyžaduje stabilitu s technickou zdatností.

Nahoře je křižovatka cest s přístřeškem i grilovacím ohništěm. Dávám tyčinku, ionták a blaženě shlížím dolů do Davosu, kam láká šipka za rychlým sjezdem. Jsem kousek za třetinou, copak

Alps Epic Trail Davos vede ze čtyř pětín po singletrailech, proto patří k těm nejlákavějším.

Foto: Martin Blässig

Švýcarsko.

ŠVÝCARSKO NA JEDNO KLIKNUTÍ

Bližší a aktuální turistické informace o Švýcarsku naleznete na webu MojeSvycarsko.com, kde si také můžete objednat tištěné mapy a brožury zdarma k zaslání poštou. Nezapomeňte sdílet vaše zážitky ze Švýcarska na Instagramu s hashtagem #MojeSvycarsko – ty nejzajímavější fotografie budou uveřejněny v nadcházejícím vydání tištěného magazínu SWISSmag.

Foto: Christian Egelmaier

Využít lanovku během Bahnen tour není ostuda. Naopak, je to součást zážitku.

Kolem Davosu naleznete přes 700 km cyklotras.

Foto: Christian Egelmaier

Foto: Christian Egelmaier

to můžu zabalit? Rovná cesta traverzuje kousek k horní stanici Jatzmäderu (2 054 m).

O kus dál za myslivnou se nořím do lesa za další porcí vrchárny až k Hauderalpu. Tam se cesty dělí, buď dolů na Monstein a pak do údolí pod dráhu. Anebo stále lesem k Oberalpu ve stěně Brandu (2 140 m). Nabízí se několik variant, každá míří správně. Pořád členité traily, nevydechnete si ani na okamžik.

Blíží se třetí hodina odpolední, konečně vykouknu z lesa na teplé sluneční paprsky. Po louce sjíždím k Jenisbergu a přímo v cestě stojí půvabná osvěžovna Gässäbeiz. Nedá se odolat, aniž byste znali obsluhu. Nádherná polská protěž Marzena s líbezným úsměvem servíruje, nač jen pomyslíte. „Proč jste mi neřekli o téhle pamětihodnosti,“ plísním pak k večeru davoské guidy. „Tu si musíš objevit sám. Miluje ji každý zdejší biker,“ směje se mnohohačně šéf Michael. Vydrží v angažmá i letos? To musíte prověřit sami...

Odtud už jen klesáte k cílové stanici ve Filisuru. Můžete to krosnout podél řeky i pod proslulým Wiesenským viaduktem. Podhorské nádražičko pak hostí mile servané bikery i utapané turisty, než je červený vláček Rhétské dráhy odveze zpět do Davosu.

Nemusíte s nikým mluvit. Jen se rozvalíte na dušně únavy a lehce přitroublý výraz, podobný čerstvým milencům, svědčí o hloubce prožitku. Sladké kodrcání vagonů končí v Davosu na nádraží. Hodiny ukazují 17:30. To byl teda den!

BAHNEN TOUR I BĚŽECKÝ SWISSALPINE

Další lákadlo tvoří Bahnen tour po okolních vrcholech nabízející až 100 km s převýšením 10 000 metrů v jednom dni (s pomocí lanovky). Nahoru dolů, ani se nezastavíte!

Během dne vás traily zavedou i na nádherná odpočinková místa.

Foto: Martin Blesig

Spolu s traily na protější straně města na Parsennu, Weissflühjochu nebo Strelapassu dávají dohromady celkem přes 700 km značených tras v regionu. K tomu třeba bikepark Färich, freeridový ráj Gotschna nebo pumptrack Jenaz a další. Užil si tady i filigránský žonglér Danny Mac-Askill. Bikerům jdou vstříc svými službami bike hotely a už i ceny (10 franků za denní pas na lanovky). A na silničce si můžete dojet nedaleko třeba na slavný Flüela pass (až 2 383 m), kde tak rád trénoval Cadel Evans, vítěz Tour de France.

Traily tady ve Švýcarsku na rozdíl od jiných zemí patří chodcům i bikerům zcela rovnoprávně – viz potvrzení v úvodu. Rychlíci s helmami na kolech tak ohleduplně přibrzdí, chodci s holemi se samozřejmě uhnou. Grúezi, usmějí se – a pokračují po svých.

V podobných profilech, souřadnicích a vzdálenostech se tedy můžete vydat bezstarostně na túry. Výběr máte skutečně nepřeborný. Tak třeba Jöriseen Hiking tour vedoucí a značená z Wägerhausu k jezerům až na ledovec je pro všechny, na 11 km nastoupáte (až do 2 778 m!) i sestoupíte přes 800 metrů a zvládnete ji za pět hodin.

hodně z nich se dá i proběhnout, ať už si vyrazíte sami jen tak, anebo zvolíte raději průvodce. Běhá se zde i známý závod Swissalpine – na výběr je několik tratí až do délky 68 km údolím Dischma, přes tři průsmyky včetně Scaletty až do Sertigu. Letošní ročník se koná 25. července 2020. 🏔️

TEXT TOMÁŠ NOHEJL, FOTO DESTINATION DAVOS KLOSTERS

Malebné chatky Dischmatalu.

Foto: Philipp Schmöauer

Švýcarsko.

Switzerland Tourism vyhlašuje soutěž o unikátní životní zážitek!
**SOUTĚŽ O CESTU DO ŠVÝCARSKÉHO DAVOS KLOSTERS!
ZKUS SI HORSKÝ TRIATLON!**

Čeká tě běh, jízda na horském kole a pěší túra, a to ve smíšených česko-polských družstvech.
Zažiješ 4 dny (25.-28.6.2020) v regionu Davos Klosters a ochutnáš jeho bohatou a různorodou sportovní nabídku.
Hledáme průměrně zdatné lidi se sportovním duchem, láskou k horám a aktivitou na sociálních sítích.

Soutěž probíhá do 30. 4. 2020.

Více informací o soutěži a jejich podmínkách najdete na MojeSvycarsko.com.

Jakub Vlček pojedě na kole NEJDELŠÍ ZÁVOD NA SVĚTĚ

Na své první šlápnutí do pedálu kola si už nepamatuje, ale jízda mu stále přináší radost. Proto se neustále usměvavý doktorand Vysoké školy chemicko-technologické v Praze chystá na 28 000 kilometrů dlouhý cyklozávod.

Jakube, na svých stránkách máš uvedeno, že horolezectví, kolo a pivo tě inspirují celý život. Která z těch disciplín tě baví nejvíce a proč?

V Adršpachu je jedna cesta s názvem „Kolo nebo lezení“. Nejvíce mě na ní baví to, že v průvodci je zapsána takhle v poměru slučovací, nahoře ve vrcholovce je v poměru vylučovací s čárkou před nebo. To celkem charakterizuje můj postoj. Jezdívám jsem do skal na kole – matroš a spacák jsem poslal s ostatními v autě, vyrazil jsem o dvě hodky dřív a na zbytek jsem pak počkal u piva na Koupáku, Pod Císařem nebo U Peňáka. Loni jsem jel z Budějic do Teplic na festák taky na kole (zhruba 300 km), většinou to jde zkombinovat, když se chce. Byly však roky, kdy jsem se věnoval převážně jen jednomu sportu. Např. 2015 při přípravě na Transcontinental race jsem skoro neležel. Loni jsem si poranil v Ádru rameno (rehabilitace severní stěnou Pettit Dru kupodivu nebyla úspěšná) a od té doby jsem tři čtvrtě roku neležel. Vrhel jsem se plně na přípravu letošní sezóny – bude hodně cyklistická. Ale hrozně se těším, až se zas dotknu struktury písčovky, vrazím žabu do spáry a ufuňeně a upocen cvaknu první kruh. Stejně tak se těším na údery cepínem do vyzrálého firnu.

A pivo to všechno spojuje. Rozebírání zážitků dne, detailní popisy nejistých pohybů vysoko nad kruhem či hodnocení vyjíždky by bez svlažení vyprahlého hrdla postrádalo své kouzlo. Pivem se žívím. Nejen v té klasické tekuté podobě - sládkoval jsem dva roky v minipivovaru na Mělníku, nějakou dobu v Indii a teď se bavím výzkumem a technologií výroby v Budvaru.

Co tě čeká letos?

Letos mě čeká opět cyklistická sezóna. 14. června startuji na nejdelším závodě na světě – World by Bike Challenge, který spočívá v objetí zeměkoule na kole. Má v podtitulu: „Když chceš delší závod, najdi si větší planetu“.

Jaká jsou pravidla tohoto závodu? Je to ještě vůbec závod?

V podstatě dost jednoduchá. Objekt na kole bez cizí pomoci svět z bodu A do bodu A (tentokrát se A rovná Vítězný oblouk v Paříži). Při tom je potřeba ujet alespoň 28 000 km (rovníková délka souše), protnout dva protilehlé body a pohybovat se na jižní i severní polokouli. Čas se měří včetně transportů.

Na zimní přípravě v Níce. „Poprvé v životě jsem upřednostnil trávení zimy v teple namísto zimních výstupů v Alpách.“

TIP CELÝ ROZHOVOR SI PŘEČTI NA novém webu www.SvetOutdooru.cz.

Závodníci vyrazí ze startu a ten, kdo při dodržení pravidel dorazí do cíle jako první, je vítěz. To podle mě dost přesně odpovídá definici závodu.

Jasně, je to závod především sám se sebou, se svou hlavou. Ale prostě chceš být rychlejší než ostatní. I když to v tomto případě není nejdůležitější. Primární je to přežít, ideálně ve zdraví, pak teprve dojet a dojet dle představ. Ale to lze říct o každé akci.

Potřebuješ pro takový závod něco speciálního, kolo, výživu nebo další vybavení?

Kolo je při takovém závodě dost důležitou součástí vybavy. Troufám si říct, že to na něm „sedí a padá“. (Směje se). Řešil jsem to celkem dlouho a nakonec mi vyšli vstříc kluci z Festky, se kterými vyvíjíme nový rám speciálně pro tento závod. Zjednodušeně to bude takový hybrid – máma silnička, táta gravel. Jde o to, aby pak kolo jako celek bylo dostatečně výkonné a přitom poskytovalo přiměřený komfort pro šestnáctihodinovou jízdu každý den. Zároveň potřebuji, aby bylo „blbuvzdorné“, abych ho dokázal opravit i bez speciálního vybavení všude po světě. Takže komponenty nebudeme řešit jen podle hmotnosti, ale podle poměru výdrž + údržba / hmotnost.

Nedílnou součástí jsou dresy. Kromě funkčnosti je opět důležitý komfort při dlouhotrvajícím pohybu. V podstatě budu mít jen cyklooblečení a podvlíkačky na spaní. Za půl roku jsem vyzkoušel pět výrobců dresů, než jsem se rozhodl.

U vybavení řeším hmotnost a objem. V podstatě se potřebuji sbalit na čtyři měsíce do tří brašen, takže toho s sebou moc táhnout nemůžu. Sbalím si svoje čtyři švestky a hotovo (tedy o jednu švestku méně, než by bylo komfortní). U vybavení kladu důraz na funkčnost, pak na hmotnost a výdrž. Přehnaně lehká věc, která nefunguje, se stává přehnaně lehkým závažím. Na druhou stranu nepotřebuji expediční výškový stan, který sice skvěle funguje, ale také se parádně proveze.

Co se výživy týče, razím názor, že čím delší závod, tím normálnější jídlo potřebuješ. A kdybych ho neměl, tak mám smůlu, protože stejně nic jiného člověku nezbude. Musí se přizpůsobit tomu, co je k máni. Samozřejmě přemýšlím nad složením potravin, abych tělu dopřál, co potřebuje. A když dostane, co si žádá, docela spolu vycházíme. Vydaná energie vychází tak na čtyři obědy a dvě večeře denně. Většinou jím za jízdy.

Jaká je tvá hlavní motivace a co na takový počin říká tvé okolí – rodina a kamarádi?

Motivací je víc. Existují různé názory na tvar Země, někdo tvrdí, že je kulatá, jiný, že placatá. Já se přikláním k první variantě, ale vzhledem k podpoře rozvoje kritického myšlení si to chci ověřit ☺.

Jedna z motivací byla získat den života vlivem otáčení zemské osy. Bohužel bych se musel vydat západním směrem, a to je pro celou strategii závodu špatně. Např. kvůli převládajícím větrům nebo vhodné sekvenci kontinentů. Samozřejmě mám i sobeckou motivaci – získat pocit, že jsem dokázal něco, co moc lidí na světě nedokázalo.

Většinou, když se chystám na nějaký výlet, moc o tom dopředu nemluví, aby mí blízcí neměli zbytečný strach. Proběhne obecná zmínka, že se chystám např. s Ørjanem do Alp. To, že se jednalo o Eiger, jsem rodině řekl až po návratu. Nejsem snilek prchavých nápadů, a když už oznámím, že se na něco chystám, mí blízcí vědí, že to myslím vážně a že nemá moc cenu mi to rozmlouvat. Vědí, že se snažím minimalizovat riziko a že se nechovám jako blázen. Vážím si podpory rodiny a kamarádů. Ze začátku třeba kroutí nechápavě hlavou, ale pak mě podpoří

– ať už před cestou nebo během ní. Je to krásný pocit, když kolem sebe máš lidi, kteří ti věří. Rovněž jsem rád, že mám podporu v práci, že mě na tu dobu uvolní. V rámci běžné dovolené bych to nestihl.

Děkuji za rozhovor a přeji hodně zdaru v přípravě! Spolu s čtenáři Světa outdooru tě budeme od 14. června 2020 sledovat! 🏔️

PŘIPRAVIL JAKUB LARYSZ, FOTO ARCHIV JAKUB VLČEK

JAKUB VLČEK

Narodil se v roce 1990, pracuje ve výzkumu v Budějovickém Budvaru a studuje doktorský program Biotechnologie na VŠCHT v Praze. Mezi své hodnotné počiny řadí přelez severních stěn Eigeru, Grandes Jorasses, Cimy Grande a účast na Transcontinental Race.

Jakub Vlček při výjezdu na Klet v rámci challenge Everesting. Během jednoho dne ji vyjel 15x, nastoupal tím výšku přes 9000m a ujel 340 km.

NanoConcept®

Zůstaň v suchu za každého počasí

Vyzkoušej nejprodávanější impregnaci textilu a kůže v ČR na bázi nanotechnologie. Aplikuj na **bundu, boty, stan**, prostě na všechno, co nechceš, aby promoklo

Jdi na www.nano-concept.cz

Účinnost garantována ochranou známkou Masarykovy univerzity

✈ TIP NA TRIP

DOMOV ZÁŽITKŮ NA KONCI ALPSKÉHO ÚDOLÍ

Home of Lässig, domov zážitků, tímto sloganem se profiluje salcburské údolí Saalbach/Hinterglemm, ze severu poslední vpravo před Zell am See a pak Kaprunem. Lyže a snížte' ponechme stranou, součástí zdejšího ráje pro bikery bude už popáté i gravity festival Glemmride. Jeho věhlas můžeme jen potvrdit na vlastní kůži i všechny smysly.

Právě každoroční akcičky Glemmride, World Games of Mountainbiking, letos nově Global Bike Festival (18. – 21. 7.) se totiž mohou stát pro vaši výpravu motivačním záznamem do kalendáře. Bikerská horečka tady dosahuje nevídaných, až nebezpečných vrcholů. Naopak, pokud dáváte přednost klidu a chcete se jen tak toulat nedotčenými terény, přijďte jindy.

V obou případech nebudete litovat, neboť v dobře dosažitelné vzdálenosti z Česka je nabídka skutečně skvostná. Najdete zde jedny z nejvyhlášenějších terénů v Alpách a díky slevové Joker card lanovky zdarma. Prodloužený víkend bude úžasný, ale nepostačí. .

Tak si to shrňme: Pro bikery 400 km značených tras a trailů, čtyři sjezdové areály pod lanovkami Reiterkogelbahn (proslulé Blue Line a Pro Line, na střední přestupní stanici dva nové pumtracky), Westgipfelbahn, Kohlmaisbahn (s novým Panorama trailem) a Schattberg. Navíc nedaleko leží další věhlasné bike centrum Leogang.

Což znamená předně, že si tu užijete sjezdařských zážitků. Za nimi sem jezdí gravitáci na robustních sjezdařských speciálech či enduro kolech. Tolik mrňoušů už s kompletní výbavou jsem, příznám se, za roky cestování po horách s kolem na jednom místě ještě neviděl. „Ne, ne, nebojím se o něj, musí si zvykat, má kvalitní materiál,“ ukazoval mi Hans, táta z Kufsteinu, svého sedmiletého Michaela v obří helmě integrálce a obaleného chrániči, jemuž se právě chystal najíždět stopu. Na Blue line jsem pustil obě děti (10 a 12 let) na lehkých bicích Beany. Nadřeli se, sjeli to, Eliška nejtěžší úseky sešla. Mezi nimi lítali rideři,

ale vždycky tak akorát bezpečně. A nikdo nepovykoval: „Uhni...“ Naopak v klidu počkali, ocenili snahu, někteří i poradili.

Podobně na protějším svahu pod Westgipfelbahnem, kde se dá na několika místech vybrat mezi náročnější a snazší variantou trati. Nevyužit podobné příležitosti, myšleno sjet si zdejší traily, se rovná hříchu, neboť doma takové terény prostě nejsou. A jednou za čas si je vychutná i biker dálkoplaz, nesjezdař.

Až vás budou ze sjezdařiny bolet ruce a záda, můžete dát ochutnat nohám kopce vzhůru. Na výběr máte z mnoha značených tras, různé náročnosti. Jen počítejte s tím, že se nejdřív hodně stoupá (okolo tisíce metrů), a pak musíte dávat pozor na to, abyste nesjeli neplánovaně do údolí na druhé straně. Výlet by se tak mohl nepředvídatelně protáhnout.

Jako ideální zážitková kombinace se jeví The Big-5 Bike Challenge, zdejší XXL tour s návštěvou sousedního Leogangu, kde využijete 5 lanovek, sjedete 5 kopců, při tom nastoupáte 5 000 metrů, z čehož jen 500 vlastní silou. Jinak byste to za den dali jen těžko, protože celá štreka měří 65 km. Veškeré trasy jsou samozřejmě k dispozici pro elektrokola, najdete tu dostatek míst na dobíjení baterií.

Zkrátka – zní to pro bikaera skvěle – alpští lyžaři pochopili, že cyklisti pro ně tvoří už možná víc než polovinu objemu turistického byznysu. V ideální kombinaci lyžař-cyklista, pokud budou spokojeni, se mohou vrátit dvakrát do roka. Třeba zrovna sem, do údolí Saalbach/Hinterglemm. 🏔

TEXT TOMÁŠ NOHEJL, FOTO SAALBACH.COM, STEFAN VOITL

THE EPIC
BIKEPARK
LEOGANG

NEJVĚTŠÍ BIKERSKÝ REGION RAKOUSKA

73,5 km trailů - 9 lanovek - 7 vrcholů

bike.saalbach.com

Jarní wellness pro kolo, aneb NÁVŠTĚVA SERVISU

Vyjete do jara neznamená jen otřít kolo od prachu. Nastal nejvyšší čas, kdy si zaslouží regeneraci a odměnu za své služby. A tu při vší úctě k vašim rukám zvládne jen málokdo. Ať už se jedná o nadupaný vyladěný speciál nebo letitou věrnou plečku.

Jako modelový příklad, kterému jsme tento „bike wellness“ poskytli, jsme vybrali karbonového fulla. Tedy už slušné, ale pořád dostupné kolo začínající na ceně 45 000 korun, používané po celý rok, včetně občasných závodních záprahů.

Kompletní VIP servis spočívá v důkladném mytí, které si zaslouží samostatnou kapitolu, pak kompletní rozborce – ta už skutečně vyžaduje vybaveného odborníka – a nakonec doladění komponentů včetně třeba dotažení insertů na košíků na bidon na rámu.

Co by vás „selfmade-many“ z garáže, mělo přesvědčit? Každý servis je výrazně lépe zásoben nářadím než vaše domácí dílna. Máte například závitové lepidlo na povolené čepy? Nemluvě o zručnosti a zkušenostech personálu, což uznávám, nemusí platit pro všechny, ale přinejmenším jistý předpoklad tu je.

Na důkladnější údržbu posílají náročnější části jako vidlice nebo tlumiče ještě dál ke specialistům. Najde se dokonce i expert na práci se sedlovkou „zarostlou“ v karbonovém rámu.

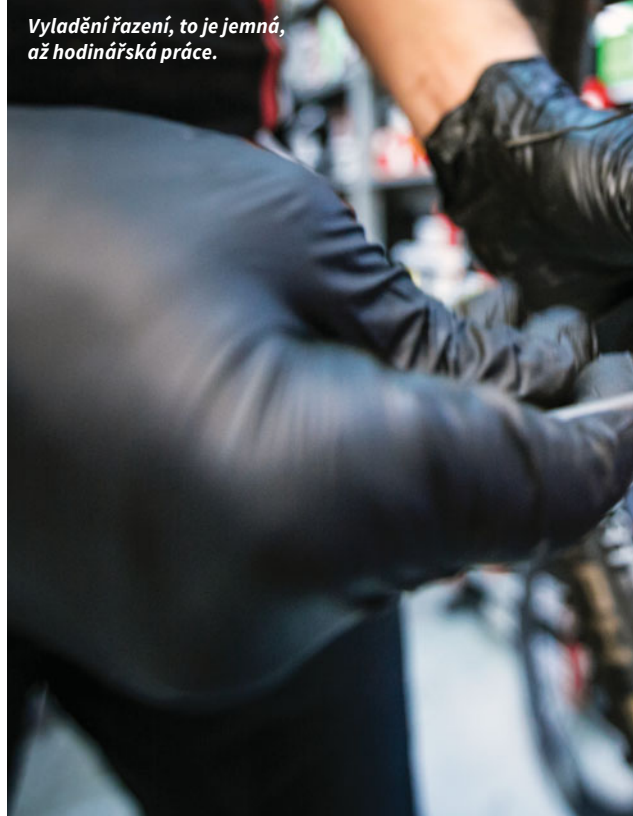
Na druhou stranu sami mechanici s úsměvem přiznávají, že i navzdory různorodému portfoliu nářadí i postupů a figlů dojde občas na pilník, kladivo, hrubou sílu a prosby mísené s nadávkami.

Pokud shrneme nabídku, tento kompletní a hluboký servis zabere minimálně jednu plnou směnu protřelého „mechoše“. Cena bez materiálu se pohybuje mezi třemi až čtyřmi tisíci korunami. „Když něco zanedbáš a neuděláš včas, stojí tě to jen další prachy,“ krčí rameny zkušený servisman Michal Kohoutek z Bikeranch v Praze na Krejčárku. Tolik výchozí pozice.

STŘED

Nejnamáhanější část kola! Navíc občas bývá už i u nového kola z výroby něco nenamazané nebo nedotažené. Vyndá se celé středové složení z rámu včetně misek a podložek. Zůstane

Vyladění řazení, to je jemná, až hodinářská práce.

pouze pressvit v případě, že chodí opravdu plynule a evidentně v záběru nekrupe. Čím náročnější zátěž (záprah i podmínky), tím je důležitější častější kontrola. Předchází se tím i zakousnutí, kdy pak jdou části těžko od sebe.

„Sram kliky se zakousnou pokaždé, když je dotáhneš, tomu se předcházet nedá. Občas s jejich povolením zápasí tři lidi s metrovou pákou, aby si nevyválali ruce z kloubů. Což není vada, ale fakt,“ varuje servisman.

RÁM

Kompletně odstrojený rám se očistí a prohlédne. Často až v tuto chvíli se objeví prasklina, na kterou byste jindy nepřišli, a dá se ještě včas opravit. Dále u celopěr probíhá kontrola stavu čepů a ložisek, jejich přimazání a zalepení závitů při opětovném složení zadní kyvky.

BRZDY

Brzdová kapalina v průběhu používání nasaje vzdušnou vlhkost, čímž postupně degraduje, a brzdy tak ztrácejí na účinnosti, proto je potřeba ji občas vyměnit. Destičky podle podmínek jízdy zaslouží výměnu po cca 400 až 2 500 kilometrech. „Sjetí poznám okem, nejlíp proti světlému pozadí, jakmile jsou už obroušené až k „pavouku“ uprostřed, aby nešel „kov na kov“ – tím se pak výrazně opotřebovává i brzdový kotouč. Ale najdou se lidi, co sjedou i písty, ani si nevšimnou,“ ukazuje náš expert.

Často už z výroby dosedá brzdový třmen křivě ke kotouči. Je proto potřeba zafrézovat dosedací plochy na vidlici/rámu, aby kotouč neškrtal a destičky se nesjížděly nakřivo. To už je strojařina se skutečně speciálním nářadím. Kontroluje se i tloušťka kotoučů brzd.

Vytaháný řetěz může zničit pastorky, pozor!

TLUMIČ

Při základním servisu se tlumič demontuje z rámu, očistí se a sundá se mu vzduchová komora. Následně se vyčistí vnitřek, naplní se správným množstvím speciálního oleje a opět se složí. To samé platí pro vidlici.

VIDLICE

Obecně se doporučuje základní servis, tzn. vnějších nohou u vidlice po 50 hodinách ježdění. Full servis po 100 až 120, ten se provádí u specialistů.

SEDLOVKA

Speciální péči vyžaduje zvláště teleskopická sedlovka, kde se opět provádí základní servis po 50 hodinách jízdy a kompletní servis po cca 200 hodinách. Objímka se maže vazelínou, čímž se omezuje povrzávání. Sedlová trubka profoukne a pak se uvnitř přimázne adhezni pastou, aby nezajžděla do karbonu. Tento úkon se doporučuje vícekrát do roka, zmáknete ho i sami. Někdy se přes sedlovku přetáhne kus staré duše. Tím se omezí předpoklad její koroze a nafouknutí, po němž už s ní po delší době opomenutí prostě nehnete.

TRAIL ROAD

CYKLISTICKÉ OBLEČENÍ
NA CESTY I STEZKY
www.klimatex.eu

Dostupné také v síti prodejen Klimatex a Sportisimo

KLIMATEX
TECHNOLOGY

ŘAZENÍ

Vyčistí se, promažou kladky a bovdeny. Po vycentrování zadního kola se použije rovnačka na patku, bez ní nemá cenu přehazovačku ladit. Také tady je třeba dbát na použití správného nářadí: Shimano si pro sundání přehazovačky žádá obvykle inbus 5, Sram zase torx 25.

BOVDENY

Zánovní bovdeny a lanka se nemění. V případě děleného bovdeny měníme zpravidla ty, které jsou na spodní části rámu, protože do nich zalézají nečistoty. Lanka je po sezoně dobré měnit preventivně. Často zlobí a třepí se i záhyby v brzdové páce, opravdu lepší měnit, když to jde. Dejte si hned kvalitní leštěné ocelové, předejdete problémům. Lanka i bovdeny zevnitř se mažou hodně řdkým olejem.

OSY A RYCHLOUPÍNÁKY

Ty je také třeba rozestat a zkontrolovat, vyčistit a promazat vazelinou, aby nezatuhy. Často se ohne hrana osazení pevné osy a nejde s ní pracovat. Mechanik vám jí porovná a zabrousí, někdy musí i naříznout, aby se srovnala.

HLAVOVÉ SLOŽENÍ

Vyndá se, očistí, namaže a dotáhne. Nic speciálního tady nehrozí.

ZADNÍ KOLO

Sundáme kazetu a ráčnu, zvanou „zubatka“. Kontrolují se ložiska, v případě, že jsou v pořádku, se nevyndávají. Obecně platí, čím kvalitnější (dražší) materiál, tím snáz se provádí pravidelná údržba a tím mají lepší výdrž. „Stažení kazety z duralových

MYTÍ, TO JE ZÁKLAD

Hned po začátek sluší připomenout, že wapka se všeobecně nedoporučuje. Proud vody už bývá natolik silný, že může zatéct tam, kam nemá, například do vidlice, ložisek, a kolu uškodí. Váš stroj zasluží pěkně otřít po každém dojetí. Tlumič, gumičky na vidlici, teleskopická sedlovka... Od drobných nečistot z kaluží nebo jen prachu. A pak lehce namáznout mazivem určeným na tlumiče. Raději kapalným, ne ze spreje, který často v dobré víře pokropí i místa, která mají zůstat suchá.

S rozsáhlejším omytím pomůže čistící prostředek nebo šampón na kola. Nastříknete a pěnu necháte chvíli působit, pak stíráte, čistíte, leštíte. Nedoporučuje se ho nechat zaschnout, neboť je agresivní.

Skvěle poslouží štětky na mytí nádobí, na některé záhyby za čepy i drátky nebo jiné speciální kartáčky. Někde s delší a jemnější štětinou (okolo nábojů), jinde s kratší a tvrdší (pohon, kazeta).

„Důkladné umytí často odstraní většinu skřípání a vrzání. Nejvíce práce bývá s pohonem, často pomůže sundání některých částí,“ ukazuje Michal Kohoutek. I zručný a zkušený mechanik věnuje poctivému mytí klidně i víc než hodinu.

A na závěr kompletního servisu ještě naleští rám i neoprenové krytky pod řetězem. Kolo pak na první pohled hnedle líp vypadá, ale hlavně se pak na něm hůře usazují a lepí nečistoty. I promáznutí řetězu může být věda. Jak zní správný postup? Lehce nakapat olejíček za pomalého otáčení pedály, rozhodně ne nad kazetou – ta to nepotřebuje, naopak se pak rychle zanesou tuhým olejovo-prachovým mazem. Nakonec hadrem lehce otřeeme přebytečnou „vláhu“.

ořechů je zážitek, který nikomu nepřeju. Občas dojde k úplnému protočení pastorku a nenávratnému zničení volnoběžného tělesa...“ heká servisman.

Nerovnoměrné napnutí výpletu bývá následkem bouchnutí ráfku. Na závěr se měří sousost, centruje se přesně na střed náboje.

PLÁŠTĚ

Ojetý vzorek spatří na vlastní oči i méně zručný cyklista. Stejně tak zteřelý materiál po přece jen delším používání. U bezdušových pláštů je při větším servisu nejlepší dát komplet novou náplň „mlíka“. Jeho výrobci udávají jeho účinnost mezi dvěma až sedmi měsíci. To je hodně velký rozsah, musíte zohlednit i počet a velikost defektů.

SEDLO

„Nesundáváme, abychom nerozhodili posed, na jehož ladění si hodně lidí víc a víc potrpí,“ potvrzuje citlivý servisman. Vyčistí všechny záhyby okolo. Jen pokud vrže, rozebere ho a seskládá do stejné pozice. Často stačí dotažení šroubů, které jezdec v koncentraci na důležitější atributy jízdy a údržby opomene. Kožená sedla si občas zaslouží speciální spreje, koženková nebo karbonová se svrchu jen oťou od nečistot.

PEDÁLY

Vytočíme z klik, očistíme, prostříkneme olejem, aby uvnitř „nechroustaly“ a lehce se nakopávaly. Před natočením pedálů do klik namažeme závit vazelínou.

Také pedály potřebují citlivé promazání.

GRIPY

Ty bez objímky občas prokluzují. Jako jednoduchou pomoc je při nasazování uvnitř smočte mýdlovou vodou. Po zasnění líp drží. Guma či silikon po určité době doslouží, zteří, „odoube se“. Měňte podle pocitu, je to desetikorunový výdaj, ale poměrně citlivý. Nakonec i gripy s objímkou občas podmažeme adhezni pastou na karbonové komponenty, aby neprokluzovaly. 🚲

TEXT TOMÁŠ NOHEJL, FOTO JAROSLAV SVOBODA

ORBEA

NOVÝ OCCAM - POZNÁVÁŠ SE?

SEZNAM PRODEJČŮ NA WWW.ORBEA.COM V SEKCI DEALERS

SVATÝ MARTIN může být i patronem rakouských bikerů

Svatých Martinů můžete v Rakousku navštívit hned několik a každý z nich zaujme osobitou tvář. St. Martin am Tennengebirge v salcburské župě Pongau učaruje kontrastem rozkvetlých pastvin s kulisami vápencových masívů.

Oblast Tennengebirge a Salcburských Dolomit, jak místní nazývají Gosauský hřeben s Dachsteinem, má v sobě cosi vznešeného a stále nezkaženého masovým turismem. Mezi Nízkyými Taurami, Dachsteinem a Solnou komorou, kde se ve výšce 949 metrů nachází i náš St. Martin, krajinu protkává mnoho stezek pro horská kola.

Ty nejatraktivnější vedou k salaším, které v zimě slouží jako stylové hospůdky u sjezdovek, zatímco v létě jsou věrně svému několik set let starému poslání – jako útočiště pro dobytek pasoucí se na okolních horských pastvinách, ale zároveň zde místní sedláci nabízejí turistům své produkty, jako jsou sýry, máslo, uzeniny, pálenky a další.

Atmosféra horských chat v oblasti Dachstein-West je vskutku nezapomenutelná a cesta k nim na kole přináší díky nádherným výhledům velký zážitek. Vyrazte za ním můžete právě ze St. Martin am Tennengebirge nebo ze sousedního Annabergu či Abteuau, případně ze vzdálenějšího Russbachu či Gosau.

JAGATEE, TO JE ČARODĚJNICKÝ LEKTVAR

Romantickým zákoutím Astauwinkl, které v zimě také protínají sjezdovky, se například vydáte cik cak vzhůru k velmi poetické chatě Stuhlalm (1 465 m), která získala i ocenění Chata měsíce od prestižního německého časopisu Bergsteiger. Méně náročná cesta vás dovede k Rottenhofhütte. Nejkrásnější výhledy si pak užijete na šotolinových cestách vedoucích k chatám Edtalm či dále směrem ke Gosau s dechberoucím pohledem na ledovce Dachstein u chaty Sonnenalm či u Jablonecké chaty (Gablronzerhütte).

K chatám Sonnenalm a Edtalm si můžete výjezd na vrchol Hornspitz usnadnit díky kabinové lanovce, která přepravuje i kola. Pozor ale na jízdní řád – v provozu bývá pouze dvakrát týdně. Naším tajným tipem je horská chata Hareit s překrásným výhledem na Tennengebirge. Svěrázná Resi vás tam pohostí svým vyhlášeným Jagatee – velmi silným horkým alkoholickým nápojem, jehož ochutnávku před sjezdem na kole bychom snad raději ani neměli doporučovat...

AŽ 270 KM DLOUHÁ TAUERNŠKÁ CYKLOSTEZKA PRO ROVINÁŘE

Zdatní bikeři mohou brázdit oblast Dachstein-West do úplné extáze. Ale také pro pohodové cyklisty se v okolí St. Martina najde několik nenáročných tras. V prvé řadě je záhodno zmínit

Jarní vyjížďka po Enžské cyklostezce podél horního toku stejnojmenné řeky.

TRIP®
SPORTOVNÍ CESTOVNÍ KANCELÁŘ

Do Rakouska můžete vyrazit s CK Trip. Po rovině či napříč Alpami, cyklostezkami podél alpských řek, jezer, k alpským termálům, pohodově mezi vrcholy nebo na seriál cyklistických zájezdů pro děti s (pra)rodiči Rakouské Kolorádo nebo např. ze středověku až do pravěku. Dalších 150 zájezdů na kolech, koloběžkách, inlinech, v pohorkách i běžecích botách či na lyžích najdete na webu www.ck-trip.cz.

zcela rovinatou Tauernskou cyklostezku, která oblast ohraničuje a měří komplet 270 km, jakož i Enžskou cyklostezku a hustou síť přilehlé Solné komory.

Přímo ze St. Martina se odpůrci dlouhých stoupání mohou vydat kolem horské chaty Buttermilchalm do divokého údolí Lammertal a protilehlého Neubachtal, odkud vidíte jižní úbočí Dachsteinu.

NA CESTĚ MEZI ZÁMKEM A HRADEM

Na Tauernskou i Enžskou cyklostezku se snadno napojíme po zhruba 10 km jízdy ze St. Martina po silnici, kterou lemují nová cyklostezka. Z obou páteřních stezek odbočuje řada neznámých, ale překrásných horských údolí, které stojí za projeť. Některé vydají za samostatnou etapu, a je proto vhodné se na jejich začátek přiblížit autem či autobusem.

O ještě další kus dál se otevírá bikové nekonečno v oblasti Ski Amadé, také s řadou bočních údolíček zvoucích k probádání. O nich zase třeba přičíst. 🚲

TEXT IRENA ŠPRINGLOVÁ, FOTO ARCHIV CK TRIP

NOVINKY A ZAJÍMAVOSTI V BIKE VYBAVENÍ

VAUDE AQUA BACK

Brašna na zadní nosič

Voděodolná brašna udrží vaše vybavení suché za každého počasí. Rolovací uzávěr je doplněn popruhem s přezkou. Pro přenos oceníte odnímatelný ramenní popruh. Upevnění na nosič díky systému QMR 2.0 s možností uzamknutí. Značka VAUDE Green Shape označuje funkční ekologické výrobky z trvale udržitelných materiálů. V provedení single nebo v páru. Objem 24 litrů, váha 970 g, rozměry 37 x 33 x 19 cm.

Cena za pár: 3 379 Kč

www.vaude.com

MONS ROYALE REDWOOD ENDURO VLS

Enduro triko z merina

Elastan ti nevoní? Potom potřebuješ tohle bajkerské triko. Je z vlákna Air-Con (83% merino, zbytek syntetika). Skvěle odvádí pot, hřeje i vlhké a nikdy nepáchne. Prodloužená zadní část chrání záda před prochlazením a volnější střih garantuje pohodlí. Integrovaný utěrák brýlí a zapínací zadní kapsička se také mohou hodit.

Cena: 2 190 Kč, www.monsroyale.com

DIRECT ALPINE CYCLONE

Ultralehká záložní bunda

Nepromokavá, extrémně prodyšná, lehká a skvěle sbalitelná! Špičkový trojvrstvý materiál ultralight Gelanots hardshell s parametry 20 000mm H₂O / 67 000g/m²/24h dokonale ochrání proti větru a dešti a váha jen 179 g z ní činí ideálního společníka pro všechna dobrodružství na lehkou.

Cena: 4 990 Kč, www.directalpine.cz

MET ALLROAD

Přilba mnoha tváří

Přilba Allroad od italské značky MET je svým designem a nízkou vahou ideální volbou do rušného města, na lesní pěšiny i rychlé silniční švihy. Novinkou je jedním pohybem odnímatelný štítek, který podporuje estetickou univerzálnost přilby. Bezpečí zvýší integrovaná blikáčka a vertikálně i horizontálně utahovací mechanismus SAFE-T E-DUO. Přilba je dostupná v šesti barvách a třech velikostech.

Cena: 1 990 Kč, www.zookee.cz

FENIX BC21R V2.0

Vyladěná populární cyklosvítilna

Druhá generace této nabíjecí svítilny přináší teplejší odstín bílého světla pro lepší prostorovou orientaci o síle 1 000 lm s dosahem 145 m. Přiložený Li-ion akumulátor o kapacitě 2 600 mAh můžete nabíjet přímo ve svítilně přes USB-C konektor na jejím těle. Mezi další výhody patří digitální regulace pro udržení konstantního jasu, upozornění na vybitou baterii nebo otočný rychloupínací držák, který se na řídítkách ani nehne. Samozřejmostí je odolnost proti prudkému dešti a pádu.

Cena: 1 999 Kč, www.kronium.cz

KLIMATEX ALTO

Cyklistická ultralight vesta

Ultralehká cyklistická vesta poskytující ochranu proti větru a proudění studeného vzduchu za jízdy. Materiál je bez membrány, tvořený hustou tkaninou poskytující výbornou prodyšnost. Vesta má jednu náprsní kapsu na zip s reflexním rámečkem, 2 velké otevřené kapsy na zádech a reflexní prvky. Vestu lze sbalit do jedné z kapes. Váha velikosti L je 87 g.

Cena: 799 Kč, www.klimatex.eu

PINGUIN FLUX 15

PARŤÁK NA KAŽDÝ TRAIL

Pinguin Flux 15 je malý a univerzální batoh pro každou srandu na trailech ať už pěšky nebo na kole. Jako u ostatních modelů batohů Pinguin v řadě roku 2020 jsou použity materiály Nylon ROBIC®, se zipy YKK a kvalitními sponami Nifco. Dvě hlavní komory a pět zipových kapes jsou chytře rozmístěny, takže odpadá hledání klíčů od auta nebo multitoolu na dně batohu. Helmu může přichytit dvěma způsoby – sítkou nebo jen postranními kompresními popruhy. Batoh je kompatibilní s chráničem páteře SAS-TEC SC1-CB52, který sice není součástí batohu, ale lze jej dokoupit. Žádový systém E3D a vyztužené ramenní a bederní popruhy poskytují maximální komfort i při naloženém batohu na kamenitých stezkách. Flux si mne získal pro svůj úzký stříh, splynutí s mými zády a univerzálnost použití, například možnost přichycení trekových hůlek, když jsem zrovna na pěším výletě.

RYCHLÁ FAKTA

Materiál	Nylon ROBIC®
Zipy	YKK
Spony	Nifco
Objem	15 l
Počet komor	2
Integrovaná plástěnka	ano
Možnost pitného vaku	ano
Možnost chrániče páteře	ano
Hmotnost	862 g – 1 041 g s páteřákem
Barva	petrolejová a chystá se černá
Infocena	2 080 Kč
Tester	Jakub Larysz, šéfredaktor Světa outdooru a bikepacker

Více na www.pinguin.cz

ZAUJALO NÁS

- popruhy na uchycení přílby
- univerzálnost batohu
- pohodlí
- možnost ochrany páteře

PINGUIN HIPBAG

KDYŽ TI CHYBÍ KAPSY

I pro bikery je tady ledvinka Hipbag. Je vyrobena z materiálu Nylon ROBIC® s doplněním o kvalitní YKK zipy a spony a přezky Nifco. Pět kapes, do kterých nacpeš vše, co potřebuješ na celodenní vyjížďce po okolí, pojme tato pětilitrová ledvinka jako nic. Dvě kapsičky jsou umístěny na bederáku a každá ze dvou velkých komor ledvinky má své vlastní pořadače. V největší je dokonce místo na hydratační vak. Ledvinka má měkce polstrovanou kapsu, která se dá využít například na brýle. Po stranách Hipbagu jsou síťové kapsičky třeba na náhradní duši či lahve s pitím, které zajistí gumičky a V popruhy pro maximální kompresi ledvinky. Oranžové gumky na čele ledvinky jsou původně určeny pro trekové hůlky, ale dá se na ně zavěsit i cyklistická přílba. Plástěnka ve dně ledvinky se postará o její nepromokavost.

RYCHLÁ FAKTA

Materiál	Nylon ROBIC®
Zipy	YKK
Spony	Nifco
Objem	5 l
Počet kapes	5
Integrovaná plástěnka	ano
Možnost pitného vaku	ano
Hmotnost	415 g
Barva	petrolejová a chystá se černá
Infocena	890 Kč
Tester	Jakub Larysz, šéfredaktor Světa outdooru a bikepacker

Více na www.pinguin.cz

ZAUJALO NÁS

- měkká kapsa na mobil nebo brýle
- snadný chod zipů
- gumičky na hůlky, které se dají využít k přichycení přílby

Your Performance, *your Spirit.*

Trailfront

Voděodolná brašna na řidítka

Snadné uchycení pomocí popruhu

Nepromokavé svařované švy

Odnímací pytel

Vaše vybavení v suchu – bez škodlivých chemických látek
greenshape.vaude.com

VAUDE

The Spirit of Mountain Sports

SANTA CRUZ TALLBOY C S

TRAILOVÝ RYCHLÍK

Už při prvním usednutí se můžete cítit třeba jako na Harleyi. Majestátně stabilní až robustní, k tomu pohodlný, ale přitom dynamický a silný. Základní konstrukci tvoří níže a designově neobvykle položený tlumič VPP (Virtual Pivot Point) se zajímavým miniblancičkem. Kolo s lehčím podvozkem je tím kratší až strmější (s kratoučkým představcem) oproti srovnatelným trailovým kočárům. Ale hlavní úhel má 65,5 stupňů. K tomu můžete lehce poupravit velikost a geometrii vložkou na čepu u vahadla. A 430 mm krátké řetězové vzpěry ještě poladit s délkou řetězu o plus minus deset milimetrů podle postavy i stylu jízdy. Hravější, nebo stabilnější?

Nadupaný je i do kopce, jistě záleží na nohách a plicích. Dolů jako by popíral teorii o pomalejších kratších kolech. Progresivní tlumič ve spojení se 130mm zdvihem vidlice srovná v náročnějších pasážích i méně zručného ridera. Každopádně drží v jakémkoliv terénu, na trailech, v kamenech, nebo při průchodech zarostlým lesem.

Pro zajímavost jsme prubli dva druhy kol – karbonová Reserve 27 rozšiřují oproti základní hliníkové výbavě Race Face AR zážitkovou škálu o další level díky lehkosti a pružnosti. Proti Sram výbavě s brzdami Guide zakusujícími se s ostrostí břitvy nelze vznést výhrad.

RYCHLÁ FAKTA

materiál rámu	karbon C
váha	13,45 kg
vidlice	Fox 34 Float Performance 130 mm
tlumič	Fox Float Performance DPS (3 polohy)
osazení	Sram GX Eagle
kazeta	Sram XG 1275 Eagle 10 – 50
brzdy	Sram Guide, kotouče 180 mm
řídítka	AM Carbon 35x760
sedlovka	teleskopická RockShox Reverb Stealth 31,6

kola	29", hliníková Race Face AR 27(nebo s příplatkem 30 000 Kč za karbonová Reserve 27), pláště Maxxis Minion 29x2,3"
barvy	fialová Stormbringer, žlutá Rocksteady
cena	139 999 Kč
tester	Tomáš Nohejl, redaktor Bike speciálu
více na	www.santacruz bicycles.com

ZAUIJALO NÁS

- Variabilita nastavení při změně geometrie
- Zážitková univerzálnost
- Sladění komponentů

CRAFT

CRAFT CTM Gore-Tex Shake Dry Jacket

Nepromokavá, větruvzdorná elitní bunda, vyrobená z nejlhčího existujícího materiálu GORE-TEX Active s extrémní voděodolností a prodyšností. Nekompromisní řešení do deštivých a větrných podmínek.

VÍCE NA WWW.CRAFT.CZ

CTM Craft Tailored Motion

4camping.cz

Největší nabídka outdoorového a turistického vybavení v ČR!
250 značek • 185 000 ks zboží skladem • 2 660 výdejních míst

99% zákazníků
doporučuje

vše skladem,
zítra u vás

poradíme s výběrem
telefon, e-mail, chat

250 značek, největší
výběr na jednom místě

SHOWROOM 10 000 m²

VÝSTAVA STANŮ
29. 5. – 16. 8. 2020

VÍCE INFO

www.4camping.cz
www.vystavastanu.cz

PRODEJNY

Praha (4x), Brno, Plzeň, Ostrava,
Hradec Králové, Liberec, Bratislava,
Pasohlávky, Vranovská pláž